Advent - Primer diumenge

Per Administrador el dg., 27/11/2016 - 09:00

Is 2,1-5
Rm 13,11-14a
Mt 24, 37-44

1. El gust d'estrenar!
Com ens agrada estrenar! Vestit, electrodomèstic, mòbil...! Avui estrenem "Any (litúrgic)" i ens prometem el goig de contemplar, a poc a poc, pausadament, la Bona Notícia, els Misteris de la Vida del Senyor, tot al llarg d'un any. I per començar, el goig del Misteri Inefable del Nadal, que només podrem assaborir en el Silenci d'una "Santa nit, plàcida nit...".

Som convidats a preparar amb calidesa els acords musicals nadalencs, al llarg de quatre setmanes: l'Advent, l'adveniment, "mentre esperem la nostra gran esperança la manifestació de Jesucrist el nostre Salvador"

Ai Senyor, que no ens equivoquem! Si volem preparar el cor perquè hi neixi Jesús, hem d'anar-lo buidant fins que sigui una cova on pugui estar-s'hi a gust el Fill de Déu. Potser tinc molts "trastos" a cremar ("afeccions desordenades", teranyines, "virus" que demanen que hi passi un potent antivirus).

Hem de començar a comprar (a més de Reis, Tió, Amic invisible...) moltes altres coses. Potser (cadascú sap el que li convé):

a) la magnanimitat de saber "dir gràcies!", d'anar fent un cor agraït; b) la humilitat de "dir em sap greu!", perquè a cops molestem, fem el que no voldríem; c) la gosadia de fer "silenci", de crear un cor "receptiu" (enmig de la cridòria, no podem escoltar), de cercar estones de silenci.

Són dies grans els d'Advent. Que no se'ns escapin...!, com a la gent dels dies de Noé que recorda l'evangeli d'avui!

Naixerà un Nen, una esperança, un Alliberament. I amb Ell naixerà una gran esperança per a tots els qui viuen en coves, per tots aquells que els toca migrar per escapar de la mort, com li tocà a l'infant Jesús, fugint a corre cuita a demanar aixopluc a l'Egipte.

2. "Com els dies de Noé"

"Advent" ens diu que comença un món nou. I alguns de nosaltres no ens n'adonem, com en els dies de Noé. O potser ni esperem el seu adveniment. Ja ens va bé com van les coses. Això els passava als deixebles de Jesús (com recull l'evangeli d'avui): després del Discurs Escatològic, sortien del Temple embadalits per la seva bellesa, i del fons del cor els sap greu la nova època sense temples que Jesús profetitza.

No saben veure que està "advenint" una nova època, rere la multitud agònica de desgràcies, contradiccions, contrarietats... I pregunten "quan serà aquest adveniment", perquè la veritat és que res ho fa pensar ni ahir, ni avui!. La seva pregunta sobre els "quan" (de la fi del Temple, de la fi del món i l'adveniment del Fill de l'Home) no ha estat, volgudament, contestada: diu Jesús: "Ningú no coneix l'hora!".

Per això cal estar molt vigilants. Com en els dies de Noè, també ara els humans ens preocupem poc de la qüestió fonamental, del tot capbussats en les preocupacions quotidianes.

El Senyor fa una crida a la vigilància, la astúcia i la gosadia en el "mentrestant": en els temps de l'Advent. Cal ser eixerit i situar-se amb vigoria en aquest món, "mentre esperem l'acompliment de la nostra esperança: la manifestació de Jesucrist el nostre Salvador".

Perquè, està clar, ens cal força vigilància i astúcia per descobrir on i com advé del Fill de l'Home. Advé allà on ningú no l'esperava...! "Senyor et cerquem a molts llocs i temps, menys allà on de veritat 'advens': una nit, una menjadora d'animals, entre la teva gent marginal".

No fos cas que nosaltres, com la gent dels dies de Noé, vinga a comprar, a preparar dinars... "Igual passarà amb l'«adveniment» del Fill de l'Home".

ETIQUETES
NOÉ MANIFESTACIÓ